

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Václava Novotného v právní věci žalobce: **A. Š.,** zastoupeného Mgr. Josefem Havlíčkem, advokátem se sídlem Krymská 5, Karlovy Vary, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2004, č. j. 36 Az 45/2003 - 32,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 18. 3. 2002 č. j. OAM-865/VL-20-12-2002 nebyl žalobci udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek dle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta žádost o udělení azylu a bylo rozhodnuto, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 26. 4. 2002 opravný prostředek k Vrchnímu soudu v Praze, o němž tento soud nerozhodl do 31. 12. 2002, a proto o něm ve smyslu čl. II zákona č. 519/2002 Sb.a ust. § 129 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní a ust. § 32 odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb. rozhodl Krajský soud v Brně.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2004, č.j. 36 Az 45/2003 – 32, byla žaloba odmítnuta.

Kasační stížnost stěžovatel podává z důvod uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když tvrdí, že krajský soud nepřihlédl při svém rozhodování k tomu, že žalovaný správní orgán postupoval v řízení o udělení azylu v rozporu s ust. § 3 odst. 2, 3, § 4, § 32 odst. 1, 2, § 33 odst. 2, § 46 správního řádu a § 12 zákona o azylu. Uvádí, že žalovanému uvedl všechny rozhodné skutečnosti, jež ho vedly k opuštění vlasti a proč se rozhodl žít v České republice. Dále v podané kasační stížnosti rozvádí podrobně důvody, pro které požádal o udělení azylu.

Na základě výše uvedeného navrhuje proto zrušení usnesení krajského soudu a vrácení věci k novému projednání.

Součástí podané kasační stížnosti je návrh stěžovatele ve smyslu ust. § 107 s. ř. s. o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný k podané kasační stížnosti sdělil soudu, že se k ní vzhledem k jejímu obsahu nebude vyjadřovat a plně odkázal na správní spis, k přiznání odkladného účinku neshledává důvod.

Nejvyšší správní soud posoudil v prvé řadě nezbytnost vydání rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 s. ř. s. a dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti věcně rozhodováno neprodleně po jejím předložení Nejvyššímu správnímu soudu a po nezbytném poučení účastníků řízení, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ustanovením § 56 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Brně v rozsahu stížnostních důvodů, uplatněných v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Řízení ve správním soudnictví je plně ovládáno zásadou dispoziční a je na žalobci, zda proti rozhodnutí správního orgánu jímž se zakládají, mění ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, podá žalobu u soudu či nikoliv. Je pouze na žalobci, aby v případě, kdy se bude domáhat ochrany svých práv žalobou u soudu, v žalobě jasně vymezil, které výroky správního rozhodnutí napadá a v žalobních bodech pak specifikoval, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (§ 71 s. ř. s). Správní soudnictví je ovládáno i zásadou koncentrační. Žalobu je třeba podat v zákonem stanovené lhůtě (§ 72 s. ř. s.) a pouze v této lhůtě může žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).

Jestliže z obsahu opravného prostředku podaného proti rozhodnutí správního orgánu nebyly žalobní body zřejmé a tento nedostatek nebyl žalobcem ani na výzvu odstraněn (usnesení ze dne 24. 4. 2003, č. j. 36 Az 45/2003 - 14, doručeno dne 26. 11. 2003), šlo o vadu podání, která bránila krajskému soudu v meritorním projednání věci. Tento proto posuzoval

podanou žalobu pouze z pohledu splnění podmínek řízení před soudem ve smyslu § 37 odst. 2, 3, § 71 odst. 1, 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s. a protože dospěl k závěru, že tyto splněny nebyly, návrh odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

V případě, kdy kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí soudu o odmítnutí návrhu, aniž by se soud věcí zabýval meritorně, lze jako důvod pro podání kasační stížnosti uplatnit pouze důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. – tj. tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení. Tento stížnostní důvod však stěžovatel v kasační stížnosti neuplatnil a nedoplnil jej ani na výzvu krajského soudu ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s.

Kasační stížnost stěžovatel podal pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (§ 103 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.), kdy tvrdí, že krajský soud nepřihlédl při svém rozhodování k tomu, že žalovaný správní orgán postupoval v řízení o udělení azylu v rozporu s ust. § 3 odst. 2, 3, § 4, § 32 odst. 1, 2, § 33 odst. 2, § 46 správního řádu a § 12 zákona o azylu.

Nejvyššímu správnímu soudu v řízení o kasační stížnosti nepřísluší, za situace, kdy nebylo krajským soudem rozhodováno ve věci samé, ale žaloba byla odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s, zabývat stěžovatelem uplatněnými stížnostními důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a nezbylo mu, než kasační stížnost podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítnout.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. za použití ust. § 120 s. ř. s. Protože úspěšný žalovaný žádné náklady neuplatňoval, resp. mu žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, soud mu nepřiznal náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 28. 1. 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu